

Slut-reflexion öfver
Nordens hufvud-
document. / (Lars
Laurel.) Lund, 1777.
T...

Laurel, Lars,

*5 C Laurel, Lars, Nordens
hufvud-document äller
runa-alphabetets hemlighet....*

National Library
of Sweden

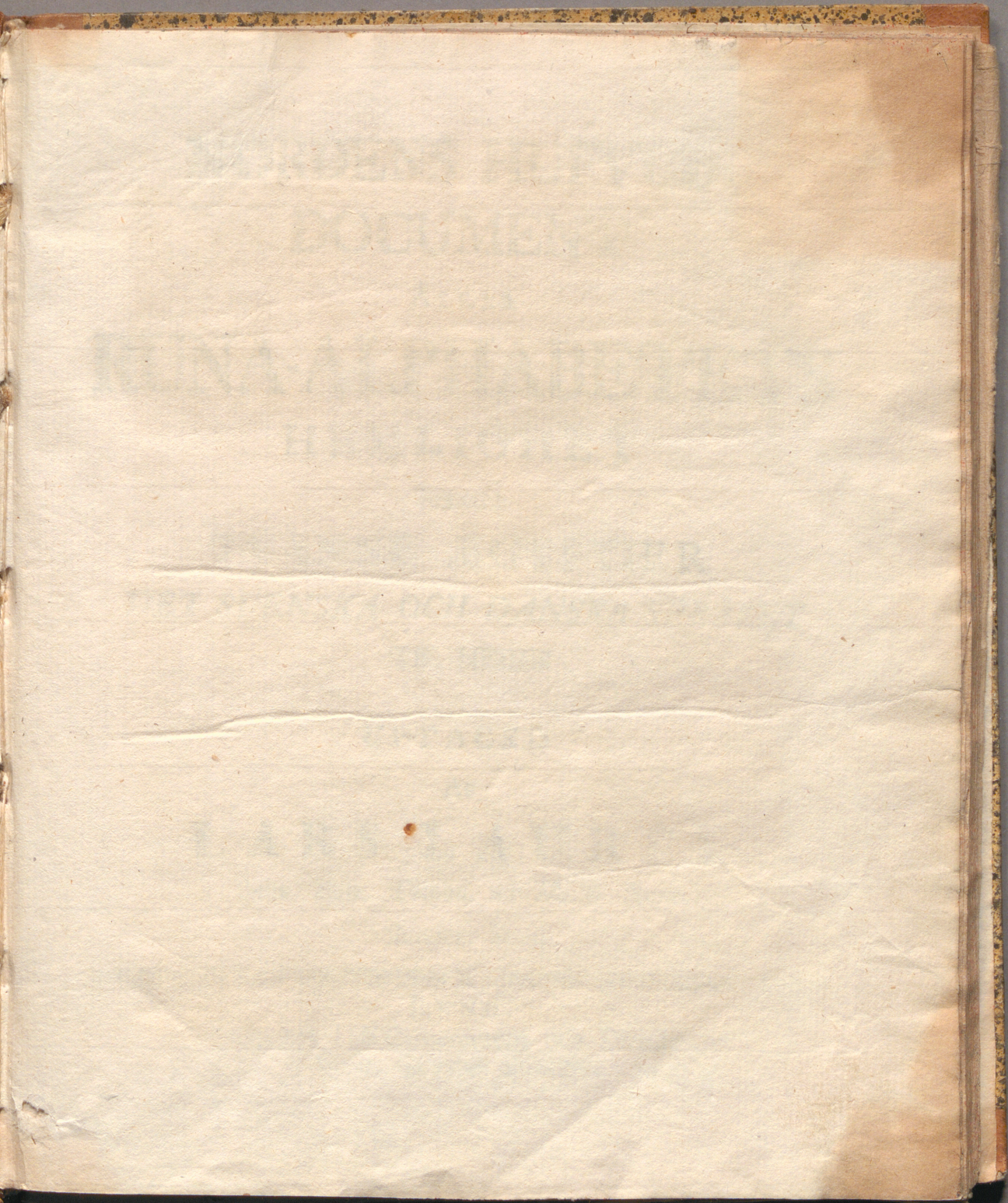

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

Arkeol.
Pundol.
1700-1829

LAUREL, L.

Härm, samb.: Laurel, L.; Slut-reflexion...
Ex.A 1977.

Ku

John

17

LAUREL, L

Ex. A

The Laurel
Archival
Review

SLUT-REFLEXION
ÖFVER
NORDENS HUFVUD-
DOCUMENT.

LUND, 1777.

Tryckt hos Håf-Camer, och Directeuren C. G BERLING;

Ex. B i samf.

Til
Hans Kongelig Majestät
Sveriges Göthes och Vendes
KONUNG &c. &c. &c.
Arfvinge til Norrige samt Härtig
til Schlesvig, Holsten &c. &c.
KONUNG
GUSTAF III.

Stormågtigste allernådigste
KONUNG.

Dåsa få blad, som tydeligen utmärka
Högheten i vårt Språk, böra ingen an-
nan än Eders Kongelig Majestät tilhöra.

Jag öfverlämnar dem fördenkskuld tillika
med mig sjelf underdånigst uti Eders Konge-
lig Majestäts Höga Nåd och Hyllest.

Så länge jag andas: Frambårdar jag i
lesvande nit med allerdjupaste vörtnad och un-
dergifvenhet

Stormågtigste Allernådigste KONUNG

Eders Konglig Majestäts

allerunderdånigste och tro-
pligtigste undersåte

LARS LAUREL.

Huru länge jag vändts med Runa-Alphabetet: Så har jag ändteligen kämnet til det innersta deraf åller til förklaringen om hvad Mercurii Figur, hvares upkämst det förut lärt mig, egenteligen betyda vil.

Emedan jag såg, at årdning var Själfva lifvet af abc:t: Ty fölgde jag den åter på det sätt, at jag fällde ur Alphabetet et par bokstafver neder och låt det andra paret stå, och så immerfort. Hvarigenom Alphabetet kamm i denna ställning

do - - hn - - ft - - Mr. - - al
fu - - rg - - ia - - bl

Jag förde dåssa Bokstafve-par ihop til ord således
Dohnst M:r al
furgiab l,

då jag såg, at de i krets låsas vilde, och fand således denna Slut-mening åller Förklaring:

DOHNST:

DOHNST MR ALL BAIGRUF. Det är *Dunst M:r* alle begrepet, hvarmed klarligen utmärkes, at M:r, de tilhopa satte gammaldags M. (⚥) åller Mercurii Figur är ej annat än dunster.

Och som alla Chymici dermed inståmma: Så tyckes vår ålderdom varet kunnig om den nu för tiden förlorade Guldkånsten. Dånna gifsning bestyrkes af våra gamla Sager, som tala mycket om Guld. Och i en hos BJÖRNER i des Kåmpedater fåjes, at Dvärgarne smidde guld af järn.

At vår stora skrifmåstare ock haft insigt i Mathematiquen, det kann man finda af Runa-Alphabetet. Det är såsom en Linea, hvilket hvar och en märka kann, uppställt i 4. lika afdelningar. När det förste och sidste ordet, som med deras innehåll visa, at de höra ihop, sammanbindas: Så har man Alphabetet i en Cirkel, uti hvilken han tänkt på Diametrens förhållande i anseende til Peripherien, som jag genom uträkning, tagen af Själfva Runa Alphabetet, hos Kongl. Vetenskaps Academien nyligen visat.

Nota Ingen Mathematicus har ånnu med visshet kunnat visa proportionen emellan Diametren

tren och Peripherien. Om fördenskul min ut-
räkning är rätt: Så måste man medgifva, at
ingen annan än Gud sjelf skrefvet Runa-Al-
phabetet

At vår stora skrifmåstare varet en god Theo-
logus, kann ej håller vara något tvifvelsmål om.
Ty vid Cirkelns formerande af Alphabetets sam-
manbågning med sina bågge åndar är tydeligen at
låsa Al Fudor åller *All-Fader*. Hvilket ord, eme-
dan det af Alphabetets slut och början upkämmer
ögonskenligen visar, at vår stora skrifmåstare ve-
lat, at man i allt både först och sidst bör tän-
ka på Gud, som han i de fölgande 3. Runor til si-
na egenskaper beskriver i Superlativo igenom det,
at han til hvar och en Runas namn lägger *ig* och
ost, så at man kann låsa *Kunnigast Hagligost* (behagli-
gast) *Nådigost*. Pricken i G påminner om denna 3.
dubbla repetition af *igast*. Hvarvid jag anmärker
at *i* och *g* ihop är *ig*, i Sagerne skrefvet nu *eg* och
nu *ek*, hvilket är ej annat än *jag*, så at *igast*, som
har Superlativi märke *ost* är *jog* öfver allt mått *Jag*,
åller den *sjelfständiga Jag* (Jehova.)

Sedan vi nu set, hvad dåsa utmärkte 3. Ru-
na-Alphabetets årdningar lärt os: Så gå vi öfver
til

til Språket, som Runerna brukas i, och tydeligen utmärkes genom ordet *All-Fader*, som allenast igånnfindes i vårt. Hvad vår Skrifmåstare skrefvet, rörer således os.

Gud, som han ledt os til, har i all ting visat årdning och vil åfven årdning i all ting.

I våra Rediga ljud är en 3handa skilgnad, *långsoma, hastiga* åller *intetdera*, hvilka alla åro skilgde från återljudet åller det knappa, som ingen accent faller på i vårt Språk. Alla dåsa fårskilgde ljud fordra sina fårskilgde skrifårdningar, om de ej confunderas skola. Hvarföre jag til at återkåmma Skaparens behag, som i allt vil årdning, visat, huru hvart och et af dåsa ljud skrifvas böra, uti min med Kongl. Vetenskaps Academien af min Cancellier Hans Excellence Riks-Rådet Riks Cancellie-Rådet Presidenten i Kongl. Lag-Commissionen och Commendeuren af Kongl. Nordstjärne-Ården Hög-vålborne Hårr Baron FALKENBERG communicerade skrift om Hufvud grunden til vår Orthographie.

I vårt Språk hafve vi ock 3 slags bögeliga ord näml. *Pronomina Nomina* och *Verba*, i hvilkas fårskilgde Bögelse-och tecknings-sått ock bör hållas en god årdning, så framt vårt Språk skal vara
likt

